

løshedsfonden. Det kan ikke være den højtærede Ministers Mening. I dette Øjeblik har Arbejdsløshedsfonden en Formue paa 12 Mill. Kr., og man regner, at den til Foraaret vil have mindst 9 Millioner, efter at Understøttelserne er afholdt i indeværende Vinter. Med det Kendskab, den højtærede Minister har til disse Forhold, vil han vide, at her er tilstrækkeligt til at imødegaa endnu en Vinter med samme Arbejdsløshed, som vi havde sidste Aar, og som vi antagelig vil faa i Aar. Ministerens Udtalelse har altsaa intet paa sig. Naar vi har foreslaaet, at Fonden skal betale de 2 Mill. Kr., er det, fordi vi maa gaa ud fra, ligesom den højtærede Minister, at denne Ordning aflaster Fonden i ganske overordentlig Grad, meget mere end de to Millioner, her er Tale om, hvis overhovedet denne Ordning virker, som Ministeren selv mener.

Den højtærede Minister har flere Gange sagt, at vi søger at camouflere et Løntrykkeri gennem den omhandlede Bestemmelse. Det er jo ikke rigtigt. Noget saadant er aldeles fremmed for vor Tankegang. Den højtærede Minister har jo paa dette Omraade stillet ganske anderledes indgribende Krav ved den Ordning, der blev gennemført i Fjor, end der er Tale om i det, vi har foreslaaet, og det var i Slutningen af Januar, paa et Tidspunkt, hvor Pristallet kom lige i Hælene paa denne Ordning. Gennemførelse. (*Erhvervsministeren* [Stauning]: Naturligvis!). For saa vidt var der altsaa ingen Grund til det af Hensyn til Pristallet, som den højtærede Minister siger, for det vilde jo komme til at virke, forinden Ordningen traadte i Kraft. Men den lille Bemærkning, vi har sat ind, er Udtryk for — som enhver vil kunne forstaa — det fuldkommen urimelige i, naar der ydes Statsmidler til Opretholdelse af Virksomheder, at skulle være udelukket fra overhovedet at kræve Anstrængelse af den paagældende Bedrift for at gøre sig konkurrencedygtig. En saadan Tankegang vil den højtærede Minister ikke faa Medhold i ret mange Steder i Landet.

Den højtærede Minister sagde, at vi søgte at skære Byarbejderne fra og kun vilde hjælpe Landbruget. Det kan den højtærede Minister ikke mene. Den højtærede Minister vil se, at vi har givet fuldkommen Tilslutning til det, der vedrører Byarbejderne, i §§ 2, 3, 4, 5 og 9 og med Hensyn til Halvdelen af Virkningen af § 7, at vi har givet Tilslutning til offentlige Arbejder af ganske tilsvarende Omfang som det. Ministeren har gennemført for indeværende Aar. Den højtærede Minister maa derfor ikke sige noget saadant, for det er ikke rigtigt.

Den højtærede Minister sluttede med at sige, at saafremt han gik ud til Valg, gjorde han det, fordi den demokratiske Samfundspolitiks Linie af 1924 var brudt. Der er her een Ting. Ministeren maa erindre, og det er, at om Linien demokratisk Samfundspolitik er brudt eller ikke, skal der to til at afgøre. Den højtærede Minister vil ikke kunne paapege, at vi noget Sted har afbrudt den demokratiske Samfundspolitiks Linie paa alle de politiske Hovedspørgsmaal, hvorpaa vi gik til Valg i 1924, og som vi staar paa den Dag i Dag. Ingen vil kunne paastaa, at den demokratiske Samfundspolitiks Linie er brudt, ved at vi vil bruge 3 Mill. Kr.s Tilskud til et Forsøg, medens den højtærede Minister mener, at Forsøget ikke kan gøres for mindre end 6 Millioner (*Trier*: 15!). Det ærede Medlem Hr. Trier siger 15 Millioner, men han har overfor Offentligheden meddelt, at man kunde begynde med 6. De 6 svarer til de 3, vi foreslaar at begynde med. (*Erhvervsministeren* [Stauning]: Plus 3, det er 9!). Til de 6, Ministeren har stillet Forslag om, svarer de 3, vi har stillet Forslag om. (*Erhvervsministeren* [Stauning]: Der er ingen Penge i Deres!). Det maa den højtærede Minister ikke sige, han ved, at det ikke er rigtigt. Vi har erklæret os villige til at stille de Penge til Raadighed.

De Udtalelser, jeg har fremsat, har været dikteret af Ønsket om, at der ikke skulde slaas mere i Stykker ved det Valg, vi nu gaar til, end nødvendigt, at vi virkelig maa kunne finde hinanden i at gennemføre, hvad vi er enige om, og overfor denne Tankegang er det mig fuldkommen ligegyldigt, om det ærede Medlem Hr. Slebsager nok saa meget taler om den Drabelighed, hvormed han gaar til Valg. Det er i det hele taget mit Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Slebsagers Drabelighed ikke tages saa højtideligt mere hverken af hans Meningsfæller eller af hans Modstandere. Men hans Drabelighed var ogsaa betydelig større før Valget i 1924 end efter det.

Til Slut vil jeg sige til det ærede Medlem og til den højtærede Minister, at vi kan godt gaa til Valg uden først at slaas saa meget som muligt i Stykker for at vise vor egen Drabelighed.

Mads Larsen: Naar det ærede Medlem Hr. Slebsager i sine sidste Udtalelser kom saa højt op, at han vilde frakende de Foranstaltninger, der er foreslaaet i dette Lovforslag, enhver Værdi for Modarbejdelsen eller Afhjælpsningen af Arbejdsløsheden, var det ærede Medlem saa langt ude, at det er